

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M., a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

navrhovatele: X
sídlem X

proti

odpůrci: **Obec Janov nad Nisou**
sídlem Janov Nad Nisou 520, PSČ 468 11
zastoupen obecným zmocněncem Mgr. J. F., Ph.D.
bytem V., 124/11 L.

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Územního plánu Janov nad Nisou, schváleného zastupitelstvem obce Janov nad Nisou usnesením ze dne 19. 9. 2018, č. X, event. v části vymezení plochy X

takto:

- I. Návrh na zrušení opatření obecné povahy - Územního plánu Janov nad Nisou schváleného zastupitelstvem obce Janov nad Nisou usnesením ze dne 19. 9. 2018, č. X, včetně eventuálního návrhu na jeho zrušení v části vymezení plochy X a plochy X, se zamítá.

II. Navrhovatel je povinen zaplatit odpůrci na náhradě nákladů řízení částku 3 100 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Návrh

1. Navrhovatel se domáhá zrušení shora označeného opatření obecné povahy – územního plánu Janov Nad Nisou (dále jen „územní plán“), schváleného zastupitelstvem obce Janov nad Nisou usnesením ze dne 19. 9. 2018, č. X, event. jeho zrušení v rozsahu vymezených ploch X a X, pokud by soud nepřisvědčil námitkám týkajícím se přijímání územního plánu.
2. V úvodu návrhu navrhovatel stručně připomněl proces přijetí územního plánu. Namítal, že není zřejmé, kdo zpracoval materiály nazvané „*Instrukce k dopracování návrhu územního plánu veřejnému projednání duben 2015*“ a „*Instrukce k úpravě návrhu před opakovaným veřejným projednáním 6/2016*“, když zastupitelstvo odpůrce takové instrukce na svém zasedání neschválilo. Je otázkou, zda zpracování konečné verze územního plánu dle instrukcí je svobodnou vůlí zastupitelstva v rámci výkonu samostatné působnosti obce.
3. Aktivní legitimaci navrhovatel odvozoval od skutečnosti, že je spolkem zřízeným mj. za účelem ochrany přírody a krajiny, kulturního dědictví aj., jehož členové jsou spoluvlastníky pozemku p. č. X v k. ú. X, v jehož blízkosti se nachází plochy X a X. Navrhovatel se dále cítí aktivně legitimován s ohledem na zorganizovanou petici ve vztahu k ploše X.
4. Podle navrhovatele byl porušen zákonný proces při schvalování územního plánu. V územním plánu bylo řešeno více, než bylo vymezeno v návrhu na zadání územního plánu. Předložený návrh územního plánu byl schválen po 9 letech tvorby narychlo před volbami. Odpůrce porušil zákonnou povinnost ve smyslu § 93 zákona o obcích, neboť informace o místě, době a navrženém programu připraveného zasedání zastupitelstva obce nebyla vyvěšena alespoň po dobu 7 dní (po dobu celých 24 hodin) před zasedáním zastupitelstva obce, neboť publikační povinnost odpůrce byla splněna dne 12. 9. 2018 a 19. 9. 2018 byl územní plán schválen, přičemž tyto dny nelze do doby započítávat. Součástí informace nebyl obsah návrhu územního plánu.
5. Zápis ze zasedání zastupitelstva dne 19. 9. 2018 neobsahuje skutečný záznam z jednání, absentují v něm podstatná vyjádření občanů i samotných zastupitelů. Byl tak porušen jednací řád zastupitelstva, a to čl. 13 písm. h) a i). Zápis není opatřen podpisem ověřovatele, byl tedy porušen § 95 odst. 1 zákona o obcích. Z protokolu o kontrole výkonu samostatné působnosti provedené Ministerstvem vnitra ze dne 1. 4. 2019, č. j. X, vyplývá, že druhý z určených ověřovatelů odmítl dne 27. 9. 2018 zápis pro vady podepsat, přičemž chybějící podpis nebyl nahrazen usnesením zastupitelstva odpůrce, čímž došlo k porušení § 95 odst. 1 věta první zákona o obcích. O námitkách nebylo rozhodnuto na nejbližším následujícím

zasedání zastupitelstva odpůrce podle § 95 odst. 2 zákona o obcích ani na žádném dalším zasedání. Námitky, proč nebyl zápis ověřovatelem ověřen, odpůrce nezveřejnil. Tato podstatná vada nebyla ani na základě kontroly provedené Ministerstvem vnitra odstraněna, jak vyplývá ze zápisu zastupitelstva odpůrce ze dne 24. 4. 2019. K platnosti a účinnosti územního plánu tak chybí podstatná a zákonem o obcích předvídaná listina, jež má charakter veřejné listiny osvědčující schválení územního plánu zastupitelstvem odpůrce.

6. Občané odpůrce ani navrhovatel neměli možnost seznámit se s obsahem návrhu územního plánu, neboť ten nebyl součástí informace, která má být zveřejněna 7 dní před konáním zasedání zastupitelstva. Nikdo z občanů nevěděl, co se na zasedání schvaluje. K tomu jako důkaz navrhovatel navrhl hlasový záznam ze zasedání. Tento postup navrhovatel označil za porušení čl. 100 odst. 1 Ústavy, tedy práva podílet se na chodu věcí veřejných. Pokud se před zasedáním zastupitelstva dne 19. 9. 2018 nemohl navrhovatel seznámit s obsahem návrhu územního plánu, nemohl ani apelovat na jednotlivé zastupitele odpůrce. Rozhodování zastupitelů tak nemohlo vyjadřovat vůli občanů. Navrhovatel podal dne 6. 9. 2018 žádost dle informačního zákona a požadoval podklady pro zastupitelstvo ke schvalování územního plánu, tyto informace ovšem byly předány až na konci listopadu 2018, tedy poté, co byla na úřední desce zveřejněna informace o schválení územního plánu a jeho účinnosti. Zápis neobsahuje výhrady zastupitele Ing. M., který namítal, že mu nebyla poskytnuta dostatečná lhůta k seznámení se s dokumenty, dále vyjádření starosty odpůrce X, jehož vyjádření ohledně plochy X bylo nepravdivé a účelové a činěno také v komentářích a tisku s cílem poškodit spolek a jeho předsedkyni. V zápise dále chybí vyjádření Ing. J., který reagoval na námitky Ing. M. Otázka kvality zápisu ze zasedání odpůrce byla mnohokrát rozporována samotnými zastupiteli, ale k nápravě nedošlo. Navrhovatel odkazoval na zápis ze zasedání zastupitelstva ze dne 27. 4. 2016. Odpůrce rovněž řádně nereagoval na petici předanou starostovi dne 19. 9. 2018 před zahájením zastupitelstva.
7. Navrhovatel dále brojil proti vymezení nové plochy občanské vybavenosti X na parkovišti u kapličky, od níž je pozemek p. č. X, který vlastní členové navrhovatele, oddělen jen komunikací. Proto vymezení plochy pociťují členové navrhovatele negativně jako přímí sousedé s tím, že dotčení jsou na vlastnickém právu i právu na příznivé životní prostředí. Navrhovatel poukázal na přípustné využití plochy dle územního plánu, namítal, že realizací stavby občanské vybavenosti bude významně narušena lokalita nad míru obvyklou poměrům, na místě bude vytvořeno nové hlučné centrum, kde se budou zdržovat turisté a psi, a to pouhých 48 m od přírodní rezervace Tichá říčka. Sníží se navíc objem parkovacích ploch, což ve svém důsledku negativně ovlivní životní prostředí. Dojde také k dotčení výhledu na Krkonoše naddimenzovanou stavbou. Podle navrhovatele není změna plochy X nezbytná, funkci technického zázemí a restaurace mohou naplnit stavby na centrálním parkovišti p. č. X v centru Hrabětic. K vybudování nadměrné stavby restaurace je vymezena plocha 338 m², X také narušuje kulturní prostředí kolem kapličky na pozemku st. p. č. X a křížku na pozemku p. č. X. Vymezení plochy X představuje porušení vlastnického práva navrhovatele, práva na životní prostředí a bylo v rozporu se zásadami a konceptem územního plánu, jakož i s plánem péče o Chráněnou krajinnou oblast Jizerské hory a studií Preventivní hodnocení krajinného rázu CHKO Jizerské hory.

8. Dále navrhovatel nesouhlasil s vymezením veřejného prostranství X na pozemku p. č. X. Upozornil na přípustné využití plochy jako veřejného prostranství a veřejné zeleně. Namítal, že plocha je jen 100 metrů od přírodní památky Tichá říčka. Předmětná lokalita bude zatížena nadměrnou koncentrací turistů, místo bude spíše městským zábavním parkem. Vymezený účel užití je v rozporu se zásadami plánu péče o CHKO Jizerské hory. Změna plochy o velikosti 3 410 m² představuje nedůvodný zábor zemědělské půdy, který je v rozporu se zásadami Preventivního hodnocení krajinného rázu CHKO Jizerské hory. Plocha VP 1.1 není v souladu s plánem péče o CHKO Jizerské hory, se zásadami, konceptem a zadáním územního plánu. Změna plochy není nezbytná, nelze odhlédnout od toho, že pozemek není sečen a je osázen. Změna plochy narušuje kulturní prostředí památky kapličky na st. p. č. X a křížku na p. č. X, které je podle studie potřeba zachovat.
9. Navrhovatel považoval za nesprávné odmítnutí projednání jeho námítky č. X, pořizovatel nesprávně vyhodnotil námitku ve vztahu k plochám X a X, protože ty byly od původního veřejného projednání změněny. Uvedené plochy byly také diskriminačně posuzovány jinou optikou, nežli pozemek ve vlastnictví členů navrhovatele, který v rozporu s jejich požadavkem nebyl vymezen jako zastavitelná plocha pro bydlení, což je patrné z vypořádání připomínky č. X.
10. Z uvedených důvodů navrhovatel navrhoval, aby soud zrušil územní plán jako celek a pokud nepřisvědčí námitkám týkajícím se procesu přijímání územního plánu, aby územní plán zrušil v rozsahu ploch X a X

II. Vyjádření odpůrce

11. K námitkám týkajícím se procesních pochybení odpůrce odkázal na pravidla pořizování územního plánu obsažená v § 51 odst. 1 a § 53 odst. 1 stavebního zákona. K instrukcím odpůrce uvedl, že jde o interní komunikaci mezi pořizovatelem a zpracovatelem územního plánu, již jsou naplněna uvedená ustanovení stavebního zákona, podle nichž má pořizovatel zajistit úpravy návrhu územního plánu v jednotlivých etapách. Lichá je námitka, že tyto instrukce by měly být schvalovány zastupitelstvem obce. V dané etapě stavební zákon nepředvídá závazný vstup zastupitelstva do procesu pořízení územního plánu. Bylo povinností pořizovatele v těchto etapách jednat v součinnosti s určeným zastupitelem, což bylo naplněno.
12. Již na posledním zastupitelstvu bylo avizováno, že v příštím termínu zasedání zastupitelstva dne 19. 9. 2018 bude řešeno vydání územního plánu. Doba pořízení územního plánu je odvislá na činnosti pořizovatele, tedy Magistrátu města Jablonec nad Nisou, stejně jako na dotčených orgánech uplatňujících svá stanoviska, s nimiž bylo třeba absolvovat opakovaná dohodovací řízení, a v závislosti na kapacitách zpracovatele územního plánu. Bylo třeba i s ohledem na to, že území obce se nachází v CHKO Jizerské hory, vypořádat mnoho střetů mezi vlastníky pozemků a veřejnými zájmy, vypořádat celkem 35 námitek a 74 připomínek a projednat je s dotčenými orgány. Termín schválení územního plánu nebyl stanoven uměle, ale

navazoval

na poslední úkon pořizovatele územního plánu. O místě, době a navrženém programu připravovaného zasedání zastupitelstva bylo informováno na úřední desce alespoň 7 dní před zasedáním zastupitelstva podle § 93 odst. 1 zákona o obcích, podle zákona se na úřední desce zveřejňuje pouze program. V protokolu z kontroly Ministerstva vnitra ze dne 1. 4. 2019 bylo konstatováno, že obec splnila povinnost vyplývající z § 93 odst. 1 zákona o obcích. Námitku je třeba odmítnout rovněž s poukazem na ustálený výklad Ministerstva vnitra a judikaturu správních soudů, konkrétně rozsudek Nejvyšší správního soudu ze dne 26. 5. 2010,

č. j. 8 Ao 1/2007-94.

13. K výhradám týkajícím se obsahu zápisu z předmětného zasedání zastupitelstva odpůrce odkázal na kontrolní protokol Ministerstva vnitra, který neshledal pochybení. Je třeba odmítnout výklad, podle kterého by měl zápis obsahovat doslovný záznam celého průběhu jednání. Pochybení v podobě chybějícího podpisu zápisu od jednoho z ověřovatelů konstatoval i kontrolní protokol Ministerstva vnitra. Výstupem bylo doporučení, aby nepodepsání zápisu bylo opětovně předloženo k projednání zastupitelstvu obce jako námitka ve smyslu § 95 odst. 2 zákona o obcích, důsledkem pochybení není neplatnost usnesení o vydání územního plánu. Náprava byla možná ve formě opětovného projednání záležitosti na některém z následujících zasedání zastupitelstva, což bylo respektováno. Zastupitelé byli s výsledky kontrolního protokolu seznámeni na zasedání dne 24. 4. 2019. Aby mohla být chyba příčinou nezákonnosti územního plánu, muselo by se jednat o chybu dostatečně intenzivní, která by měla přímo za následek narušení právní sféry navrhovatele. Navrhovatel nepopsal, jak by chybějící podpis jednoho z ověřovatelů zápisu mohl narušit jeho právní sféru, nezpochybnil přijaté usnesení zastupitelstva ani výsledek hlasování. Minimálně X (X) byla zasedání přítomna, mohla tedy využít práva argumentovat ve prospěch svých zájmů. Okamžité řešení chybějícího podpisu jednoho z ověřovatelů by stav spočívající ve vydání územního plánu nijak nezměnil. Dopad do právní sféry navrhovatele by byl stejný.
14. Odpůrce se rovněž vyjádřil k vymezení plochy X – plochy X: občanské vybavení. Uvedl, že plocha není vymezena v územním plánu nově, ale je převzata ze Změny č. 1 původního územního plánu, která byla vydána v roce 2005. Jde o dlouhodobě sledovaný záměr obce zajistit u parkoviště u kapličky zázemí pro turisty. V rámci projednání územního plánu se neobjevily žádné skutečnosti, které by vedly odpůrce k přehodnocení sledovaného záměru, vymezení plochy bylo akceptováno ze strany dotčených orgánů, především AOPK CHKO Jizerské hory. Navrhovatel nesprávně cituje z územního plánu, územním plánem byla regulace plochy X upravena tak, že využití plochy bylo více omezeno. V kap. X je na str. X u plochy X stanovena charakteristika, podmínky a limity využití plochy, toto speciální pravidlo omezuje výčet přípustných staveb v ploše, navrhovatelem zmiňované bydlení je funkcí v této ploše zjevně nepřípustnou. Územní plán v měřítku 1:5000 reguluje stavební činnost na celém území obce, teprve v navazujících řízeních, kde bude stavba posuzována jednotlivými dotčenými orgány, dochází k projednání konkrétní podoby jednotlivých staveb. Obavy o možnou budoucí nevhodnou podobu stavby jsou v této fázi spekulativní a předčasné.

15. Pokud navrhovatel brojí proti vymezení zastavitelné plochy na ploše X, je to s podivem, neboť ve stejné vzdálenosti od přírodní památky Tichá říčka požadovala předsedkyně spolku
Ing. X vymezit zastavitelnou plochu naproti ploše X. Odpůrce poukázal na souhlas orgánu ochrany přírody a krajiny s touto plochou, navrhovatel svoje tvrzení o negativním vlivu na předmětnou přírodní památku nijak nepodložil. Argumentaci navrhovatelů zpochybňující potřebnost vybudování zázemí v ploše X lze akceptovat jako názor jednotlivců, nicméně je zapotřebí respektovat vůli vedení obce tento záměr i nadále prosazovat
a považovat ho za potenciálně prospěšný. Z vymezení plochy X ve stanovené urbanistické koncepci územního plánu vyplývá její účel, a to zlepšení podmínek pro turisty v návaznosti
na parkovací plochu u významného nástupního místa. Tento účel je pochopitelný, nelze jej hodnotit jako exces, který by odůvodnil správní soud v zásahu do kompetence samosprávného vedení obce. Argument o rozporu vymezení plochy X se zadáním územního plánu je nepodložený, v zadání není obsažen jediný požadavek, který by vymezení předmětné plochy výslovně vylučoval.
16. Proti výtkám k vymezení plochy X lze podle odpůrce uvést, že se opět jedná o názor jednotlivců, je však nutné respektovat vůli vedení obce tento záměr vymezit. Plocha byla také převzata ze Změny č. 1 původního územního plánu, se kterou dotčené orgány ochrany přírody
a krajiny a ochrany ZPF souhlasily. Odpůrce neměl důvod k přehodnocení řešení územního plánu a nadále záměr v územním plánu sledoval. Z vymezení plochy X ve stanovené urbanistické koncepci vyplývá její účel, kterým je zázemí pro východiště turistických a lyžařských tras v Hraběticích u kapličky. Rovněž tento účel je logický a nelze jej hodnotit jako exces. Pokud navrhovatel nesouhlasil s odmítnutím jeho námítky proti vymezení ploch X a X uplatněné v rámci opakovaného veřejného projednání a tvrdil, že řešení ploch bylo oproti původnímu veřejnému projednání změněno, nezakládá se jeho tvrzení na pravdě. Ze srovnání výkresů pro první veřejné projednání a opakované veřejné projednání vyplývá, že řešení obou ploch neprošlo žádnou úpravou a navrhovatel svoje tvrzení nedoložil. Pokud jde o argumentaci diskriminačním postupem ve vztahu k posouzení připomínky č. X (X), odpůrce zopakoval, že plocha X byla převzata ze Změny č. 1 původního územního plánu, navíc není vymezena pro bydlení, nýbrž pro veřejné občanské vybavení. Jedná se o zcela jinou situaci, než v případě X, která na svém pozemku požadovala vymezit zastavitelnou plochu pro bydlení. Také v případě plochy VP 1.1 není v zadání obsažen požadavek, který by vymezení předmětné plochy výslovně vylučoval.
17. Z uvedených důvodů odpůrce navrhoval, aby byl podaný návrh na zrušení územního plánu,
resp. jeho jednotlivých částí zamítnut.

III. Posouzení soudem

18. Podáním návrhu bylo zahájeno řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části dle části třetí, hlavy druhé, dílu sedmého zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

III. a) Aktivní legitimace

19. Nejprve se soud zabýval aktivní procesní legitimací navrhovatele, vycházel přitom z následujících východisek. Ustanovení § 101a odst. 1 s. ř. s. přiznává právo podat návrh na zrušení opatření obecné povahy tomu, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. Zákonná úprava je tedy založena na podmínce tvrzení porušení práv navrhovatele, přičemž k tomuto tvrzenému porušení muselo dojít přímo opatřením obecné povahy. K výkladu citovaného ustanovení se již vyjádřila judikatura Nejvyššího správního soudu (např. usnesení ze dne 30. 11. 2006, č. j. 2 Ao 2/2006- 62, usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, publ. ve Sb. NSS č. 1910/2009; či rozsudek NSS ze dne 23. 9. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-185).
20. Navrhovatel opřel svou aktivní legitimaci k podání návrhu na zrušení územního plánu o skutečnost, že je spolkem zřízeným za účelem ochrany veřejných zájmů, jehož členové jsou spoluvlastníky pozemku p. č. X v k. ú. X. Plocha X, jejíž zrušení se navrhovatel domáhal, je od pozemku p. č. X oddělena pouze komunikací a vymezení plochy vnímají členové spolku jako sousedé negativně, neboť dojde k zásahu do jejich vlastnického práva imisemi a bude dotčeno též jejich právo na příznivé životní prostředí. Totéž dotčení n X v k. ú. X v sousedství pozemku p. č. X, který patří členům navrhovatele. Odpůrce aktivní procesní legitimaci navrhovatele k podání návrhu nezpochybnil.
21. Soud tvrzené X byla vymezena plocha X, jež byla zařazena do ploch s rozdílným způsobem využití – nezastavitelných jako plocha veřejného prostranství a zeleně. V sousedství předmětného pozemku byla dále vymezena plocha X, tedy plocha s rozdílným využitím – zastavitelná – plocha občanského vybavení – komerční zařízení.
22. Na základě uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že navrhovateli je třeba přiznat aktivní legitimaci k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy. Navrhovatel v této souvislosti přílehlavě odkázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 30. 5. 2014, sp. zn. I. ÚS 59/14, který se aktivní procesní legitimací spolku k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy zabýval. Podstatným kritériem je v takovém případě dle Ústavního soudu místní vztah navrhovatele k řešené lokalitě. Přestože navrhovatel nesídlí v X, soudu je z jeho činnosti známo (aktuálně např. z řízení sp. zn. 64 A 5/2019), že spoluvlastníky pozemku p. č. X v k. ú. X jsou předsedkyně navrhovatele X a pan X. Touto skutečností je dle názoru soudu naplněn místní vztah navrhovatele k území regulovanému napadeným územním plánem.

III. b) Podmínky řízení

23. Přezkum opatření obecné povahy vychází z § 101b odst. 2 a § 101d odst. 1 s. ř. s. Z těchto ustanovení vyplývá, že soud přezkoumává opatření obecné povahy pouze v rozsahu, který navrhovatel uplatnil v návrhu nebo ve lhůtě uvedené v ustanovení § 101b odst. 1 s. ř. s. Povinností navrhovatele je proto tvrdit, že opatření obecné povahy nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Soud tak může k návrhu podle § 101d odst. 2 s. ř. s. shledat, že návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je důvodný, neboť opatření obecné povahy nebo jeho části jsou v rozporu se zákonem, nebo že ten, kdo je vydal, překročil meze své působnosti a pravomoci, anebo že opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem. Algoritmus soudního přezkumu opatření obecné povahy v pěti krocích – přezkum pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy; přezkum otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti; posouzení, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem; přezkum obsahu opatření obecné povahy či jeho části z hlediska rozporu se zákonem; a naposledy přezkum jeho obsahu z hlediska jeho proporcionality – vymezil rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005-98, publ. ve Sb. NSS 740/2006. Přitom platí, že nad rámec návrhových bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného opatření obecné povahy, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 101b odst. 4 ve spojení s ustanovením § 76 s. ř. s.
24. V daném případě soud neshledal, že by napadené opatření obecné povahy bylo nicotným správním aktem. Územní plán byl vydán jako opatření obecné povahy č. 79/2018 zastupitelstvem obce Janov nad Nisou, nic nesvědčí o tom, že by při jeho vydání překročilo zastupitelstvo meze zákonem vymezené působnosti. Soud proto přistoupil k posouzení napadeného územního plánu z hlediska uplatněných návrhových bodů.

III. c) Ústní jednání

25. K projednání návrhu nařídil soud ústní jednání. Při něm navrhovatel setrval na obsahu svého dosavadního návrhu, nad jeho rámec popisoval, že v souvislosti s procesem přijímání územního plánu žádal odpůrce o informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, kdy s ním odpůrce nespolupracoval. Územní plán dle navrhovatele neodpovídá v procesu přijímání územního plánu uplatněným stanoviskům Agentury ochrany přírody a krajiny. Zápis ze zasedání zastupitelstva dne 19. 9. 2018 podle navrhovatele také nebyl do 10 dnů od konání zastupitelstva vyvěšen na úřední desce odpůrce a k dílčí změně týkající se plochy X došlo až po konání opakovaného veřejného projednání územního plánu. Navrhovatel rovněž sdělil, že neuplatňuje námitku podjatosti soudců a pokud na č. l. 41 uvedl něco jiného, jednalo se o chybu.
26. Odpůrce nezměnil svoje stanovisko a odkázal na své písemné vyjádření ve věci. Poukázal na kontext situace, kdy předsedkyně navrhovatele v řízení vedeném před zdejším soudem pod sp. zn. 64 A 5/2019 žádá v totožné lokalitě, kde brojí proti plochám X a X, vymezení plochy pro své soukromé bydlení. Popíral, že by se starosta odpůrce vůči občanům

vyjadřoval zavádějícím způsobem, a za relevantní pro posouzení věci označil obsah spisového materiálu.

27. Podle § 77 s. ř. s. provedl soud dokazování zápisy ze zasedání zastupitelstva odpůrce ze dne 5. 9. 2018, z něž zjistil, že zastupitelstvo odhlasovalo konání dalšího zasedání zastupitelstva dne 19. 9. 2018 za účelem schvalování návrhu územního plánu, a ze dne 19. 9. 2018, z něž je patrný zachycený průběh zasedání zastupitelstva a odmítnutí podpisu zápisu jedním z ověřovatelů. Dále byl proveden protokol o kontrole Ministerstva vnitra ze dne 1. 4. 2019, kde ministerstvo na straně 18 konstatovalo pochybení ohledně absence podpisu zápisu ze dne 19. 9. 2018 jedním ověřovatelem a na straně 3 uvedlo, že prověřovaná usnesení byla přijata nadpoloviční většinou všech členů zastupitelstva odpůrce a pozvánky k zasedání zastupitelstva byly zveřejněny včas. Z koordinačních výkresů z fáze společného jednání, prvního a opakovaného veřejného projednání byl zjištěn stav ploch X a X v uvedených fázích. Ze změny č. 1 předchozího územního plánu odpůrce plyne, že zmíněné plochy byly obdobně, byť nikoli ve shodném rozsahu, vymezeny již předchozím územním plánem. Vyhláška odpůrce č. 2/2006 o druhé změně předchozího územního plánu pak hovoří o územním plánu a jeho první a druhé změně, současně však ruší vyhlášku odpůrce 1/2005 o schválení první změny předchozího územního plánu.
28. Soud neprováděl dokazování listinami, které byly součástí předloženého spisového materiálu odpůrce (stanoviska AOPK), neboť spisovým materiálem správní soud dokazování neprovádí. Pro nadbytečnost soud neprovedl dokazování hlasovým záznamem zasedání zastupitelstva konaného dne 19. 9. 2018, peticí navrhovatele a reakcí odpůrce na ni, žádostí navrhovatele o poskytnutí informací dle zákona o svobodném přístupu k informacím ani odpovědí odpůrce, výpisem ze spolkového rejstříku odpůrce, o jehož činnosti a osobě předsedkyně nebylo sporu, ani svědeckými výpověďmi zastupitelů, jak dal soudu na zvážení odpůrce.

III. d) Vypořádání návrhových bodů

29. Z materiálů předložených odpůrcem soud zjistil, že na podkladě zadání územního plánu schváleného zastupitelstvem odpůrce dne 8. 9. 2010 a po zpracování konceptu územního plánu byl vypracován návrh územního plánu, o němž se konalo společné jednání dne 3. 3. 2014. Na základě stanovisek dotčených orgánů a připomínek veřejnosti byl návrh územního plánu podle instrukcí pořizovatele k dopracování návrhu z dubna 2015 upraven. Veřejné projednání návrhu územního plánu se konalo dne 11. 11. 2015. Na základě veřejného projednání a dohodovacích jednání byly pořizovatelem v červnu 2016 zpracovány instrukce k úpravě návrhu před opakovaným veřejným projednáním, dle nichž byl návrh upraven. Opakované veřejné projednání se konalo dne 14. 8. 2017. Navrhovatel k opakovaně projednávanému návrhu územního plánu podal dne 21. 8. 2017 námitky, jimiž brojlil proti vymezení X a VP 1.1 (námitka č. X). Byl vypracován návrh rozhodnutí o uplatněných námitkách a návrh vyhodnocení připomínek uplatněných k návrhu územního plánu, k němuž dotčené orgány poskytly svá souhlasná stanoviska. Územní plán byl

zastupitelstvem
19. 9. 2018.

odpůrce

přijat

dne

30. V obecné rovině soud předesílá, že územní plán byl přijat zastupitelstvem obce v rámci výkonu samostatné působnosti, ve formě opatření obecné povahy ve smyslu § 171 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, a dle § 43 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Územní plán musí jako opatření obecné povahy ^v souladu s § 173 odst. 1 správního řádu obsahovat odůvodnění, jehož specifický obsah je určen nejen ustanoveními správního řádu, ale také ustanoveními stavebního zákona a prováděcích ^{předpisů} (§ 53 odst. 5 stavebního zákona, § 43 odst. 6 stavebního zákona ve spojení s přílohou 7 vyhlášky č. 500/2006 Sb.).
31. Podle § 172 odst. 5 správního řádu je součástí odůvodnění opatření obecné povahy též rozhodnutí o námitkách podaných podle § 52 odst. 2, odst. 3 stavebního zákona, které musí obsahovat vlastní odůvodnění. Rozhodnutí o námitkách naplňuje formální znaky správního rozhodnutí (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2010, č. j. 2 Ao 5/2010-24 a rozsudek ze dne 24. 11. 2010, č. j. 1 Ao 5/2010-169, publ. ve Sb. NSS 2266/2011), na jeho odůvodnění je třeba klást stejné požadavky jako v případě jiných správních rozhodnutí ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu. Z odůvodnění rozhodnutí o námitkách ^{tak} musí ^{být} seznatelné, jaká zjištění byla vzata za základ pro vypořádání námítky, z jakého důvodu jsou považovány námitky za liché, mylné, nesprávné nebo nerozhodné. Ústavní soud přitom k obsahu územního plánu doplnil, že požadavky kladené na detailnost a rozsah vypořádání se s námitkami nemohou být přehnané. Jinak by se soud dopustil přepjatého formalismu, který ohrožuje funkčnost územního plánování a přispívá k narušení stability systému územního plánování a právních jistot občanů a lze jej hodnotit jako nepřípustný zásah do práva ^{na} samosprávu (srov. ^{nález} ze dne 7. 5. 2013, sp. zn. III. ÚS 1669/11, nálezy Ústavního soudu dostupné na www.nalus.cz). K uvedenému soud doplňuje, že rozsah odůvodnění rozhodnutí o námitkách, resp. připomínkách bude především determinován konkrétním obsahem námítky, resp. připomínky a věcnými výhradami uplatněnými dotčenou osobou.
32. V první řadě se soud musel zabývat namítanými procesními vadami, pro které navrhovatel navrhoval zrušení územního plánu jako celku.
33. Podle § 50 odst. 1 stavebního zákona platí, že zpracování návrhu územního plánu pořizovatel pořídí na základě schváleného zadání územního plánu nebo schválených pokynů pro zpracování návrhu územního plánu (byl-li v minulosti pořizován koncept). Nejvyšší správní soud uvedené ustanovení v rozsudku ze dne 24. 11. 2010, č. j. 1 Ao 5/2010-169 (rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz), vyložil tak, že „použití spojení „na základě“ nelze vnímat jako příkaz, aby návrh změny územního plánu byl identický s obsahem schváleného zadání, nýbrž jako pokyn, aby návrh vycházel ze schváleného zadání.“ V daném případě byl upravený návrh zadání územního plánu schválen zastupitelstvem obce usnesením č. 57/2010 dne 8. 9. 2010, územní plán z tohoto schváleného zadání vychází. Protože je proces pořizování územního plánu dynamický,

obsah územně plánovací dokumentace se v čase mění tak, jak tento proces prochází jednotlivými fázemi (např. s ohledem na požadavky dotčených orgánů státní správy), nelze požadovat, aby schválené zadání návrhu územního plánu bylo identické s konečnou podobou územního plánu přijatého zastupitelstvem ve formě opatření obecné povahy. Pokud navrhovatel namítal, že v územním plánu je řešeno více, než bylo vymezeno v návrhu na jeho zadání, své tvrzení nekonkretizuje ani nedokládá, neupřesňuje ani, jak se má tato vada dotýkat jeho práv. Soud se tak podrobněji nemohl námitkou zabývat, porušení zákona v daném směru neshledal.

34. Podle navrhovatele je otázkou, zda konečná verze územního plánu je vskutku svobodnou vůlí odpůrce, pokud nebyly zastupitelstvem schváleny instrukce k dopracování návrhu územního plánu z roku 2015 a 2016. K zmíněným instrukcím soud konstatuje, že jde o interní dokumenty pořizovatele územního plánu určené zpracovávat územní plán, které byly vypracovány v reakci na uplatněná stanoviska dotčených orgánů a výsledky dohodovacích jednání (ve dnech 11. 9. a 1. 10. 2014 ve fázi společného projednání návrhu územního plánu, poté ve dnech 5. 2. a 8. 4. 2016 ve fázi veřejného projednání návrhu územního plánu). Ve shodě s odpůrcem soud uvádí, že ze strany pořizovatele územního plánu jde o naplnění povinnosti zajistit upravení návrhu územního plánu po vyhodnocení výsledku projednání návrhu územního plánu ve spolupráci s určeným zastupitelem dle § 51 odst. 1 stavebního plánu, resp. povinnosti pořizovatele zajistit pro obec úpravu návrhu územního plánu v souladu s výsledky projednání, v závislosti na vyhodnocení výsledku veřejného projednání územního plánu, je-li to nezbytné, v souladu s § 53 odst. 1 stavebního zákona. Z uvedených ustanovení nevyplývá požadavek na schválení těchto dokumentů zastupitelstvem obce, v uvedené fázi zastupitelstvo do procesu pořizování územního plánu nevstupuje, pořizovatel v této fázi ve spolupráci s určeným zastupitelem vyhodnocuje výsledky projednání návrhu územního plánu. K naplnění tohoto zákonného požadavku došlo, ostatně ani navrhovatel v tomto směru výhrady nevzněl.
35. K namítaným pochybením při svolání a oznámení zasedání zastupitelstva dne 19. 9. 2018 uvádí soud následující. Vydání územního plánu po devítiletém procesu pořizování územně plánovací dokumentace na posledním zasedání zastupitelstva před blížícími se komunálními volbami samo o sobě nezpůsobuje nezákonnost přijatého územního plánu. K průběhu a délce procesu pořizování územního plánu soud plně odkazuje na skutečnosti uvedené odpůrcem ve vyjádření na str. 3 s tím, že termín rozhodování o návrhu na vydání územního plánu v září 2018 navazoval na poslední úkon pořizovatele územního plánu, tedy rozeslání návrhu rozhodnutí o námitkách a vyhodnocení připomínek po opakovaném veřejném projednání a uplynutí lhůty pro uplatnění stanovisek a následné kompletaci dokumentace. Zařazení přijetí nového územního plánu na příští zasedání zastupitelstva dne 19. 9. 2018 vyplývá ze zápisu o zasedání zastupitelstva dne 5. 9. 2018, kdy bylo schválení územního plánu zařazeno na program příštího zasedání.

36. Při svolání zasedání zastupitelstva na den 19. 9. 2018 nedošlo k porušení publikačního principu, ani práva navrhovatele (resp. jeho členů) podílet se na správě věcí veřejných. Dle § 93 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), obecní úřad informuje o místě, době a navrženém programu připravovaného zasedání zastupitelstva obce. Informaci vyvěsí na úřední desce obecního úřadu alespoň 7 dní před zasedáním zastupitelstva obce; kromě toho může informaci uveřejnit způsobem v místě obvyklým. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že povinností obecního úřadu bylo pouze uveřejnit na úřední desce po stanovenou dobu program zasedání zastupitelstva svolaného na 19. 9. 2018. Z žádného zákonného ustanovení nevyplývá povinnost současně s informací o místě, době a navrženém programu připravovaného zasedání zastupitelstva stejným způsobem zveřejnit materiály, které bude zastupitelstvo projednávat. Nedošlo tedy k porušení § 93 odst. 1 zákona o obcích, pokud současně s informací o konání zasedání zastupitelstva dne 19. 9. 2018 nebyl zveřejněn i samotný návrh územního plánu, který bude zastupitelstvu předložen ke schválení. Není ovšem pravdou, že by navrhovatel neměl možnost se s obsahem návrhu územního plánu seznámit. Odpůrce správně poukazuje na fakt, že klíčovou fází, v níž do řízení o územním plánu vstupuje veřejnost a vlastníci územním plánem dotčených nemovitostí, je veřejné projednání návrhu územního plánu podle § 52 stavebního zákona, resp. opakované veřejné projednání návrhu územního plánu podle § 53 odst. 2 ve spojení s § 52 stavebního zákona.
37. Pokud byla informace o místě, době a programu připravovaného zasedání zastupitelstva svolaného na 19. 9. 2018, na úřední desce odpůrce zveřejněna dne 12. 9. 2018, byla dodržena zákonná 7 denní lhůta dle § 93 odst. 1 zákona o obcích. Z judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2010, č. j. 8 Ao 1/2007-94, v návaznosti na rozsudek ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007-73, publ. ve Sb. NSS č. 1462/2008) vyplývá, že do doby zveřejnění informace podle § 93 odst. 1 zákona o obcích bude možné započítat i den zveřejnění a den sejmutí daného dokumentu z úřední desky obecního úřadu. Smyslem a účelem uveřejnění informace na úřední desce je totiž informovat veřejnost o konání zasedání zastupitelstva. A tohoto účelu je dosaženo i v případě, že se do doby zveřejnění informace započítá den, kdy byla informace o konání zasedání zveřejněna. Na základě zveřejnění informace o místě, době a programu totiž nezačíná běžet žádná lhůta ke splnění povinnosti. Pokud se tedy v daném případě do běhu 7 denní lhůty započítá i den zveřejnění informace o zasedání zastupitelstva svolaného na 19. 9. 2018, došlo k jejímu zveřejnění po zákonnou lhůtu 7 dnů předcházejících dni 19. 9. 2018.
38. K namítaným nedostatkům zápisu ze zasedání zastupitelstva konaného dne 19. 9. 2018 soud uvádí, že předmětný zápis, o jehož obsahu a absenci podpisu jednoho ověřovatele není mezi účastníky sporu, nelze považovat za bezvadný. Z účelu zápisu, jehož pořizování předpokládá § 95 zákona o obcích, plyne, že průběh zasedání má být v zápisu zachycen alespoň s uvedením jmen řečníků a vystižením podstaty jejich sdělení. Soud souhlasí s názorem odpůrce, že v zápisu není třeba doslovně zaznamenat průběh zasedání, na druhé straně je však nedostatečné obecné sdělení o probíhající diskusi bez označení diskutujících a těžiště jejich argumentace. Pakliže tedy předmětný zápis nezachycuje vyjádřená stanoviska konkrétně označených občanů a zastupitelů v alespoň elementárním rozsahu, jedná se o

pochybení. Toto pochybení spíše technického charakteru nicméně nedosahuje nepřijatelné intenzity, která by soud vedla ke zrušení napadeného územního plánu.

39. Stejně tak tomu je v případě absentujícího podpisu jednoho ověřovatele zápisu ze zasedání zastupitelstva. Mezi účastníky není sporu o tom, že zápis by podepsán starostou a jedním ověřovatelem, navrhovatel nesporně ani nejpodstatnější skutečnost, totiž, že pro usnesení o přijetí územního plánu hlasovala dne 19. 9. 2018 většina obecních zastupitelů, a usnesení tedy bylo v souladu s § 87 zákona o obcích schváleno. Absence podpisu jednoho z ověřovatelů zápisu je bezpochyby vadou zápisu, jak ostatně uzavřelo i Ministerstvo vnitra v protokolu o kontrole výkonu samostatné působnosti ze dne 1. 4. 2019, jehož relevantní pasáž soud jako důkaz provedl. Nedostatky zápisu ze zasedání zastupitelstva spočívající v chybějícím podpisu ověřovatele a nedostatečně detailní protokolaci jsou procesními pochybeními, v jejichž důsledku zmíněný zápis striktně nenaplnuje pro něj (jednacím řádem na základě zákona o obcích) předepsané formální požadavky.
40. Tyto vady zápisu však ani ve svém souhrnu nepřekračují únosnou mez, kdy by již bylo možno hovořit o podstatném zásahu do veřejných subjektivních práv navrhovatele, který, jak plyne z návrhu, prostřednictvím své předsedkyně využil práva zúčastnit se jednání zastupitelstva, s průběhem jednání zastupitelstva je seznámen a sám se přesvědčil o tom, že zastupitelstvo územní plán většinou hlasů přijalo. Popsané nedostatky zápisu k odůvodnění závěru o zrušení územního plánu nepostačí. Soud nepovažoval za potřebné provést dokazování hlasovým záznamem ze zasedání zastupitelstva, neboť k výše popsaným závěrům o existenci dílčích vad, které však nejsou důvodem zrušení územního plánu, bylo možno dojít i bez vyslechnutí záznamu, a to na podkladě korespondujících si tvrzení účastníků.
41. Rovněž předání petice starostovi odpůrce před zasedáním zastupitelstva dne 19. 9. 2018 a její neprojednání na zastupitelstvu nemůže odůvodnit zrušení územního plánu, když s těmito skutečnostmi takové důsledky žádný právní předpis nespojuje, a to včetně zákona č. 85/1990 Sb., o právu petičním, který orgánu, jemuž je předána petice, neukládá reagovat na ni v den jejího předání. Totéž lze říci ve vztahu k postupům podle zákona o svobodném přístupu k informacím, kdy právní úprava nespojuje případné nedostatky v činnosti odpůrce dle tohoto zákona se zrušením jeho územního plánu.
42. Soud dále neshledal pochybení, pokud nebylo věcně rozhodnuto o námitce navrhovatele (námitka č. X), kterou vůči vymezení plochy X a X uplatnil dne 21. 8. 2017 po opakovaném veřejném projednání územního plánu dne 14. 8. 2017.
43. Podle § 52 odst. 2, odst. 3 stavebního zákona mohou dotčené osoby uplatnit námitky proti návrhu územního plánu nejpozději v zákonem stanovené lhůtě 7 dnů od veřejného projednání a v námitkách musí uvést i odůvodnění. K námitkám a důvodům uplatněným po stanovené lhůtě nelze přihlížet. Dle § 53 odst. 2 stavebního zákona dojde-li na základě veřejného projednání k podstatné úpravě návrhu územního plánu, pořizovatel si vyžádá stanoviska příslušných orgánů a upravený návrh (případně upravené nebo doplněné vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území) se v rozsahu těchto úprav projedná na opakovaném veřejném projednání, přitom

se postupuje obdobně podle § 52. Z citovaného ustanovení je třeba dovodit, že při opakovaném veřejném projednání upraveného návrhu územního plánu se návrh územního plánu projedná pouze v rozsahu těchto úprav obdobně podle § 52 stavebního zákona. Stanoviska, námitky a připomínky tak mohou být uplatněny pouze k těm částem řešení, které se při podstatné úpravě návrhu změnily (srov. shodně Macháčková a kol., *Stavební zákon. Komentář*, C. H. Beck, 3. vydání, r. 2018, s. 279 a násl.). Uvedená ustanovení zakotvují zásadu koncentrace řízení o územním plánu.

44. Podstata námítka navrhovatele spočívá v tom, že návrh územního plánu se od původního veřejného projednání změnil, když v návrhu projednávaném při prvním veřejném projednání vůbec nebyla vymezena plocha X, což má dokládat způsob vyřízení připomínky č. 69.

Již z této argumentace plyne, že navrhovatel patrně zaměňuje první veřejné projednání návrhu

se společným jednáním, neboť připomínka č. X byla podána již ve fázi společného jednání, přičemž i z koordinačního výkresu projednávaného na společném jednání je patrné, že ve fázi společného jednání ještě nebyla plocha X v připravovaném územním plánu zachycena. Naopak v následující fázi, X v návrhu územního plánu zapracovány, stejně jako při pozdějším opakovaném veřejném projednání. Opak z podání navrhovatele ani neplyne, soud navíc tyto skutečnosti ověřil z koordinačních výkresů připravených pro první i opakované veřejné projednání návrhu územního plánu, které jsou dostupné na webových stránkách odpůrce.

45. Z uvedeného plyne, že plochy X a X byly v návrhu územního plánu zahrnuty a projednány již při prvním veřejném projednání, územní plán tedy nebyl v jejich rozsahu předmětem opakovaného veřejného projednání. Nebylo proto možné ve vztahu k těmto plochám uplatňovat stanoviska, námitky a připomínky. Námitka navrhovatele ze dne 21. 8. 2017 tedy byla pořizovatelem v rozhodnutí o námitkách správně vyhodnocena jako nepřipustná

a nebylo k ní v souladu se zásadou koncentrace řízení o územním plánu přihlédnuto.

46. Pokud jde o samotné vymezení ploch X a X, námitky navrhovatele jsou ve vztahu k oběma plochám obdobné. Již bylo naznačeno, že zadání územního plánu představuje obecná východiska, z nichž se při vypracovávání územního plánu vychází. Tato východiska je třeba v procesu tvorby územního plánu naplnit konkrétní podobou územního plánu. Specifikem řešeného případu je řešení přírodně a krajinářsky cenné lokality Jizerských hor, kde při střetu řady soukromých a veřejných zájmů sehrály významnou roli příslušné dotčené orgány, zejména Agentura ochrany přírody a krajiny, jako dotčený orgán na úseku ochrany přírody a krajiny. Pokud navrhovatel argumentoval vybočením z mezí zadání územního plánu týkajících se právě zejména ochrany přírody a krajiny, je třeba připomenout, že zajištěním ochrany těchto veřejných zájmů, včetně dodržení standardů plynoucích z relevantních koncepčních dokumentů vztahujících se k danému území, se v daném případě zabývaly dotčené orgány, včetně orgánu ochrany přírody a krajiny či orgánu ochrany ZPF. Dotčené orgány přitom neshledaly ve vymezených plochách N X a X problém z hledisek jimi chráněných veřejných zájmů.

47. Navrhovatel přitom ve svém návrhu žádným způsobem nebrojí proti podaným stanoviskům dotčených orgánů ani s nimi nepolemizuje. Několikrát pouze obecně odkazuje na koncepční dokumenty, s nimiž má být dle jeho názoru územní plán v rozporu, bližší argumentace však chybí. Jeho námitkám proto soud přisvědčit nemůže, rozpor ploch N X a X s obecně formulovaným zadáním územního plánu, koncepčními dokumenty, z nichž i zadání vycházelo, popřípadě s konceptem územního plánu, k němuž navrhovatel neuvedl žádnou konkrétní námitku, soud neshledává. Územní plán bezpochyby principy ochrany přírody a krajiny náležitým způsobem zohledňuje, když přípustné využití předmětných ploch je stanoveno velmi striktně, přičemž se v obou případech jedná o plochy sloužící veřejnosti v turistickém středisku. Situace je proto diametrálně odlišná od nedaleké plochy pozemku p. č. X, kde předsedkyně navrhovatele a pan X pro své soukromé účely požadovali vymezení zastavitelné plochy pro bydlení a navrhovatel odkazoval na nevyhovění tomuto návrhu v rámci vypořádání připomínky č. X.
48. Nelze si nepovšimnout kontrastu mezi odporem navrhovatele ke zkvalitnění zázemí pro veřejnost s odkazem na zásah do přírodních a krajinných hodnot z důvodu plánované stavby technického zázemí parkoviště, a na druhé straně snahou předsedkyně navrhovatele a pana X dosáhnout možnosti stavby soukromého rodinného domu v totožné lokalitě (věc řešená X a striktní podmínky jejich přípustného využití nicméně odůvodňují závěr, že o diskriminační přístup odpůrce ve vztahu k členům navrhovatele nejde. S vymezením ploch nedaleko přírodní památky Tichá říčka, resp. se zábořem zemědělského půdního fondu vyjádřily souhlas příslušné dotčené orgány, k jejichž stanoviskům se navrhovatel nevyjadřuje.
49. Pokud jde o tvrzené zvýšení imisí, které přitom dle navrhovatele není nezbytné, neboť dostatečné technické zázemí se již nachází v centru Hrabětic, jedná se o námitku směřující do oblasti přiměřenosti přijatého řešení. Soud připomíná, že v otázce posouzení proporcionality řešení je z jeho strany na místě patřičná míra zdrženlivosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2011, č. j. 1 Ao 4/2011 – 42). V daném případě bylo do územního plánu zakomponováno řešení, které snad může z důvodu zkvalitnění zázemí přinést určité zvýšení turistického ruchu, nepředstavuje však zjevný exces, pro nějž by bylo třeba územní plán v rozsahu ploch X a X rušit. Soud za těchto okolností nemá důvod zasahovat do práva obce uspořádat si své územní poměry podle vlastních představ. Totožná X poblíž kapličky a křížku, které nemají být v důsledku vymezení ploch odstraněny. Označení plochy VP 1.1 ze strany navrhovatele jako zábavního parku považuje soud s ohledem na územním plánem stanovené přípustné využití plochy za přehnané.
50. K tvrzeným rozměrům stavby zázemí parkoviště na ploše X je třeba dát za pravdu odpůrci, že územní plán nemá ambici vyřešit konkrétní podobu a rozměry eventuálně v budoucnu realizované stavby. Je pouze základním rámcem, na nějž bude navázáno v případném budoucím územním a stavebním řízení, v němž bude z důvodu lokality v CHKO Jizerské hory opět vystupovat orgán ochrany přírody a krajiny jako dotčený orgán. Představy navrhovatele o budoucím zastavění plochy 338 m² s neomezenou výškou stavby jsou proto liché,

neboť podoba stavby bude řešena v navazujících řízeních, kde bude třeba kladného stanoviska orgánu ochrany přírody a krajiny. Ostatně i samotný odpůrce má jistě zájem na zachování náležitého krajinného rázu, když nové zastavitelné plochy v nyní řešené lokalitě prakticky nevytvářel.

51. Ze změny č. 1 předchozího územního plánu Janova nad Nisou soud ověřil, že plochy v řešené lokalitě vymezoval k obdobným účelům již předchozí územní plán. V tomto směru se tedy ze strany odpůrce nejedná ani o zcela nové řešení. Nad rámec toho soud nicméně doplňuje, že řešení změny č. 2 předchozího územního plánu, kterou zdejší soud není oprávněn přezkoumávat, však vhodné nebylo, neboť odpůrce prezentoval názor, že změnu č. 1 předchozího územního plánu ponechal po přijetí změny č. 2 v platnosti a pouze z technických důvodů zrušil vyhlášku, jíž byla změna č. 1 přijata. Z obsahu vyhlášky o změně č. 2 předchozího územního plánu však takový jednoznačný závěr neplyne.

52. Soud dále doplňuje, že navrhovatel při jednání soudu dne 2. 3. 2020 v rozporu s § 101b odst. 2 s. ř. s. opožděně uváděl některé námitky, které se v původně podaném návrhu neobjevily.
To se týká např. rozporu územního plánu se stanovisky Agentury ochrany přírody a krajiny k návrhu územního plánu z let 2010 až 2017, o nichž podaný návrh mlčí. V návrhu se neobjevila ani námitka včasného nezveřejnění zápisu ze zasedání zastupitelstva dne 19. 9. 2018
po uskutečnění zasedání zastupitelstva, či námitka týkající se dílčí změny návrhu územního plánu spočívající ve striktnějším vymezení využití plochy X po konání opakovaného veřejného projednání územního plánu.

53. Ze shora uvedených důvodů soud námitky, jimiž navrhovatel brojil proti vymezení X a X neshledal opodstatněnými.

54. Soud uzavírá, že vzhledem ke shora uvedenému X. Proto podaný návrh v souladu s § 101d odst. 2 s. ř. s. zamítl.

55. O náhradě nákladů řízení soud rozhodoval podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., podle něhož účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byl úspěšný odpůrce, který je malou obcí, a bylo proto namístě mu proti navrhovateli přiznat právo na náhradu nákladů řízení. Odpůrce nebyl v řízení zastoupen advokátem a v zaslaném vyčíslení nákladů řízení požadoval paušální náhradu nákladů ve výši 300 Kč za každý jím označený úkon v řízení, a to s odkazem na analogickou aplikaci vyhlášky č. 177/1996 Sb., § 151 odst. 3 občanského soudního řádu a vyhlášky č. 254/2015 Sb. Na paušální náhradu nákladů řízení však odpůrce v soudním řízení správním právo nemá, k čemuž soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 As 135/2015-79, jehož závěry jsou plně použitelné i pro případ v řízení úspěšného odpůrce, který je malou obcí. Za účelně vynaložený prokázaný a uplatněný hotový výdaj však soud považuje částku 3 100 Kč, kterou odpůrce vynaložil

na kopírovací služby v souvislosti s předložením územního plánu krajskému soudu. Proto soud odpůrci přiznal právo na náhradu nákladů řízení ve výši 3 100 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 2. března 2020

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu